

τὴν διανοητικὴν φήμην τῆς πατρίδος μου εἶναι ἡ ἐξῆς παράλογος τετριμμένη φράσις, πάντοτε λεγομένη καὶ πάντοτε εὐμενῶς ἀποδεκτὴ γινομένη.

« Ἄλλως τε τῶν μεγιστάνων ἢ πολυτέλεια ἐπιφυγόνει τὰς τέχναις, τὴν βιομηχανίαν, τὴν ἐργασίαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους καὶ οἱ ὑπουργοὶ του, κελοῦντες εἰς συμπόσια καὶ συναναστροφάς, ἐγγέουσι ζῶν εἰς τὰς φλέβας τοῦ κοινωνικοῦ σώματος. Ἐλαττόνοντες τὴν χορηγίαν τῶν λιμοκτονεῖτε τὴν παρισινήν καὶ, διὰ τούτου, τὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν. »

Ἄλλὰ, πρὸς Θεοῦ, σεβάσθητε τὴν ἀριθμητικὴν τοῦλάχιστον, καὶ μὴ ἔρχεσθε λέγοντες πρὸς τὴν Ἐθνικὴν τῆς Γαλλίας Συνέλευσιν, ἵνα μὴ πρὸς αἰσχρὸς τῆς παραδεχθῆ τοὺς λόγους σας, ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ κεράλιον τῆς προσθέσεως ἢ ἡ ἄθροισις γίνῃ ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἄλλο ἂν ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Εἶμαι ἐν τῷ συμφωνεῖν μετὰ τινος ἐργάτου νὰ κατασκευάσῃ αὐλακὰ εἰς τὸν ἀγρόν μου ἀντὶ πέντε φράγκων. Ἐν ᾧ συμφωνῶ, ὁ εἰσπράκτωρ μου παίρει τὰ πέντε φράγκα διὰ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν. Ἡ συμφωνία μου διελύθη, ἀλλ' ὁ κύριος ὑπουργὸς προσθέτει ἐκ τούτου ἐν φαγητὸν εἰς τὴν τράπεζάν του. Πῶς πολυᾶτε νὰ ὑποστηρίζητε ὅτι ἡ ἐπίσημος αὕτη θάπανάη εἶναι αὐξήσις τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας; ἂν ἐννοεῖτε ὅτι δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλὴ μετὰθεσις ἀπολαύσεως καὶ ἐργασίας; Ἀλήθεια ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει καύτη ἔχει ὁ ὑπουργὸς πλουσιωτέρην τὴν τράπεζάν του, ἀλλ' ὡσπύτως ἀλήθεια ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἔχει ὁ γεωργὸς ἥττον καλῶς ἀπεξηραμένον τὸν ἀγρόν του. Παρισινός τις ξενοδόχος ἐκέρδησε πέντε φράγκα. Συμφωνῶ. Ἄλλὰ συμφωνήσατε καὶ σεις ὅτι ἐπαρχιακός τις γεωργός ἔνεκα τούτου δὲν ἐκέρδησε πέντε φράγκα. Τὸ κάτω κάτω, τὸ ἐπίσημον φαγητὸν καὶ ὁ κερδίστας ξενοδόχος εἶναι τὸ ὀρώμερον* ὁ κατακλυζόμενος ἀγρός καὶ ὁ ἀργὸς ἐργάτης εἶναι τὸ μὴ ὀρώμερον.

Θεὸς μου! πόσον δύσκολον ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ ν' ἀποδεικνύηται ὅτι δύο καὶ δύο κάμνουσι τέσσαρα. Ἀφ' οὗ δὲ ἀποδειχθῆ λέγουσιν « Αὐτὸ εἶναι πασιδῆλον » πόση πλῆξις ν' ἀκούη τις ἀποδείξεις περὶ τῶν πασιδῆλων. »

Καὶ ὁμῶς ψηφίζουσιν ἔπειτα ὡς εἰ μὴ προσηχθῆ ἀπόδειξις.

*Εἶναι συνέμειμα.

I. B.

Μηδὲν μηδέποτε προσθέσης εἰς τὰς διαδιδόμεναις φήμας περὶ τοῦ πλησίον σου. Διότι, ἂν μὲν ἦνε ἐνοχός, ἀπανθρώπως θέλεις αὐξήσει τὴν δυστυχίαν του διὰ τῶν συλλογισμῶν σου, ἂν δὲ ἦνε ἀθῶος, θὰ λάβῃς τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι δὲν συμπεριελήφθης εἰς τοὺς συκοφάντας του.

Τὸ ἐπόμενον συγκινητικώτατον διήγημα, τοῦ ὁποίου μεταφράσιν παρέχουμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, εἶναι ἔργον τοῦ Ἑρρίκου Γρεβίλ, ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὑποκρύπτεται λογία καὶ εὐφυῆς γυνὴ, γνωρίσασα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἄριστα καὶ βαθύτατα τὸν ἠωσικὸν κόσμον, πρὸς ὃν τὸ ἡμέτερον διήγημα ἀναφέρεται, καὶ κοσμοῦσα ἀπὸ τινος τὰς ἐπιφυλλίδας τῶν ἐγκρίτων γαλλικῶν ἐφημερίδων Temps καὶ Journal des Débats. Σ. τ. Δ.

ΛΕΒΕΔΑΚΑ

Ὁ Σέργιος Μανούρωφ ἦτο κυνηγὸς καὶ ἐκ φυσικῆς κλίσεως καὶ ἐκ συνηθείας* ὅταν τις διέρχεται ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ ἔχη τὴν εὐκολίαν ἄνευ ἀδείας ἀγορφυλάκων καὶ ἄνευ ἄλλου κωλύματος νὰ θηρεύῃ ἐλευθέρως εἰς τὰ κτήματά του, θὰ εἶχε πολὺ ἄδικον νὰ παραμελῇ τὴν μόνην τέρψιν καὶ δικασέδασιν, ἣν δύναται ἡ ἐρημία νὰ παράσχη.

Ὁ Σέργιος ἠγάπα πρὸς τούτοις τοὺς ἵππους. Ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ Μανούρωφ εἶχον ἰδρύσει ἵπποφορβεῖον λαμπρὸν, ὁπόθεν οἱ κτηματῆται τῶν περιχώρων ἐπρομηθεύοντο τοὺς ἵππους καὶ τὰς φοράδας των. Οἱ ἵπποι, οἱ παραγόμενοι ἐκ τοῦ ἵπποφορβεῖου τούτου δὲν ἦσαν μὲν πολυπληθεῖς, ἀλλ' ἦσαν ἄριστοι. Ὁ Σέργιος διηγεῖ λοιπὸν εὐδαίμονα βίον μὲ τούτους ἵππους του καὶ μὲ τὸ ὄπλον του.

Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ τὸ ὄπλον διὰ νὰ θηρεύσῃ τις, χρειάζονται καὶ κύνες· εἶχε λοιπὸν ὀλοκλήρον θηροκυνίαν, ἣν ἀπετέλουν κύνες ὄχι θορυβώδεις καὶ πρὸς ἐπίδειξιν, ἀλλ' ἐκλεκτοὶ καὶ ἱκανοὶ διὰ τὰ διάφορα τῆς θήρας εἶδη, διὰ τὴν ἀλώπεκα, διὰ τὴν ἄρκτον, διὰ τὸν λαγῶν, διὰ τὰ πτηνά. Ποτέ του ὁ Σέργιος δὲν ἐπώλει κύνας.

— Ὁ κύων, ἔλεγεν, εἶνε εὐγενέστατον ζῶον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ πληρώσῃ μὲ ἄργυρον.

Ἐχάριζε τοὺς κύνες του, διότι δὲν ἦτο φιλήργυρος, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπώλει.

Ἡ βασίλισσα ὄχι μόνον τῆς θηροκυνίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴκου ἦτο ἡ Λεβέδακα, μεγαλόσωμον λαγωνικὸν ἐκ Σιθηρίας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀργυρόχρουν καὶ ἀκηλίδωτον τὴν τρίχα, οὐλῆν δὲ καὶ μεταξώδη, ὅπως αἱ αἰγὲς τῆς Ἀγκύρας. Ἦτο τόσον ὑψηλὴ ἡ Λεβέδακα, ὥστε καὶ ὅταν ἐκάθητο ὑπερεῖχε τῆς παρακειμένης τραπέζης καθ' ἅπαν τὸ ὕψος τοῦ κυκνεῖου τραχήλου της καὶ τῆς λεπτοφυοῦς κεφαλῆς της. Τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, ἂν ὁ κύριός της τὴν ἐλησμονεῖ τῷ ἔλειχε τὸν τράχηλον χωρὶς νὰ σηκωθῆ, ἀλλ' ὑψοῦσα μόνον τὸ βύγχος. Τότε ἐκείνος τῇ ἐδίδε κομμάτιον λευκοῦ ἄρτου, ὃν ὑπερηγάπα καὶ ὃν μόνον ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν ὁ Μανούρωφ.

Ἡ Λεβέδακα—τὸ ὄνομα τοῦτο σημαίνει κύκνος—ἦτο ἀξία τῆς ἐπωνυμίας της διὰ τὴν πολλὴν χάριν τοῦ θαδίσματός της. Ὅταν τρέχουσα κατεδίωκε τὸν λαγῶν, οἱ πόδες της ἐκ-